

Mel. af E. Hornemann.

**Højt fra Træets grønne Top
straaler Juleglansen,
Spillemand, spil lystigt op,
nu begynder Dansen.
Læg nu smukt din Haand i min,
ikke rør ved den Rosin!
Først maa Træet vises, siden skal det spises.**

**Se, Børnlil! nu gaar det godt,
I forstaar at trave!
Lad den lille Signe blot
faa sin Julegave!
Løs kun selv det røde Baand!
Hvor du ryster paa din Haand!
Naar du strammer Garnet, kvæler du jo Barnet.**

**Peter har den Gren saa kær,
hvorpaa Trommen hænger,
hver Gang han den kommer nær,
vil han ikke længer.
Hvad du ønsker, skal du faa,
naar jeg blot kan stole paa,
at du ej vil tromme, før min Sang er omme.**

**Anna, hun har ingen Ro,
før hun faar sin Pakke,
fire Alen Merino
til en Vinterfrakke.
Barn, du bli'r mig altfor dyr,
men da du saa propert syr,
spare vi det atter,
ikke sandt, min Datter.**

**Denne Fane, ny og god,
giver jeg til Hendrik, du er stærk, og du har Mod,
du skal være Fændrik.
Hvor han svinger Fanen kækt!
Børn, I skylder ham Respekt!
Vid, det er en Ære, Dannebrog at bære.**

**O, hvor er den blød og rar,
sikken dejlig Hue!
Den skal sikre Bedstefa'r
imod Frost og Snue.
Lotte hun kan være stolt,
tænk jer, hun har Garnet holdt,
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.**

**Barn, nu er jeg bleven træt,
og I faar ej mere,
Moder er i Køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor faar hun denne Pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange Penge.**

P. Faber.